

متن پرسش

سلام: اگر حقیقتش را بخواهیم ما به تک تک انبیایی که حتی ندیدیمشان، به تک تک مبارزان تاریخ آدمی، به تک تک شهیدانی که در جنگ های گوناگون علیه باطل کشته شدند، به تک تک کسانی که برای استقرار حق و حرف خدا شکنجه های زجرآور شدند و به کلی افراد دیگری که به ذهن من نمی رسد مدیون هستیم و باید ادای دین کنیم تا پیش برویم این را که در کنار حق الناس های زندگی ام بویژه نسبت به خانواده ام فکر می کنم می بینم من با این حال نه تنها هرگز امکان ندارد پیش بروم، بلکه وحشتم گاهی می گیرد که آیا امکان امان از عذاب هم ممکن می شود برای من؟ من حتی برای خانواده ام هم نمی توانم جبران کنم هرگز؛ و این داغ سنگینی است روی دلم شاید تا همیشه؛ بعد مدیونی ام نسبت به این همه آدم را در طول تاریخ چه کنم؟ واقعا فکر که کنیم وحشت دارد اگر خدا جبران کند خب زورش می رسد؛ اما اگر جبران نکند چه کنم؟ حتی فکرش هم میخکوبم می کند سرجایم، عینش که بماند.... یعنی خدا این همه سلسله آدم را می شود همه شان را از من راضی کند؟! حالا چه باید کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ما در حضور خدا در واقع در کنار همه انبیاء و اولیاء خواهیم بود و به حکم آن که فرمود: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» انجام اعمال نیک، گناهان را از میان می برد و این جا است که انسان با رعایت حق الناس و حق الله، در حدّ توان خود عملاً خود را در کنار حضرت حق می یابد. موفق باشید